

Dag 26

Maandag 25 september 2006

2 Kopjes koffie naast Ayuntamiento/Gemeente, Mieres

45.380

€ 2,00

Internetten, internetcafé a/d markt, Mieres

€ 1,65

Amena prepaidkaart opwaarderen

€ 10,00

Simyo prepaidkaart opwaarderen

€ 10,00

Wildkampeerplek 15; dezelfde als gisteren na lang naar een alternatief

gezocht te hebben

Stand: € 225,- / € 255,-

€ 23,65 € 1.114,98

We gaan bij de gemeente Mieres langs, afdeling Urbanismo, waar we met de gemeentelijke aparejador/uitvoerder spreken. Wat een stinkmazzell! Deze meneer heeft alleen maar spreekuur op maandag tussen 11 en 2. En wij komen even na elven de wachtkamer binnen, dus dat kan niet mooier. Vlak naast ons huis blijkt een oude staatsmijn te liggen. Die grond is dus van de staat. Tijdens het gesprek denken we, na bestudering van enkele stafkaarten en blauwdrukken, dat het huis zelf ook op staatsgrond ligt, maar later blijkt dat niet zo te zijn. De staat heeft zo'n half jaar geleden plannen bij de gemeente gedeponeerd, dat er een bestemmingswijziging voor het gebied zit aan te komen. In het volgende gemeentelijke bestemmingsplan zal dit voornemen moeten worden opgenomen. Voorlopig is er dus nog geen plan, alleen een officieus voornemen daartoe. Zouden ze echt rare dingen met het aanpalende gebied gaan doen, dan zouden ze ons daarvoor schadeloos moeten stellen, zegt de vriendelijke gemeenteambtenaar. Op het moment van aankoop was er immers nog geen officieel plan. Hij raadt ons aan het huis daarom gewoon te kopen, ook omdat de plannen van alles kunnen behelzen, van natuurgebied tot lichte industrie. Om precies te weten waar het huis ligt, moeten we via de makelaar La Regina vragen naar de kadastrale gegevens, zodat we via SigPac op internet kunnen controleren waar de kadastrale lijnen lopen.

's Middags gaan we naar de makelaar: we leggen uit dat er plannen voor het gebied bestaan en dat we daarom kadastrale gegevens nodig hebben. Marie Carmen zal er achteraan gaan. Vervolgens vragen hoe we aan een NIE (Número de Identidad de Extranjero/ een SoFi-nummer voor buitenlanders, zeg maar) kunnen komen. Er gaat na wat geduldig uitlegwerk een hele wereld voor haar open, maar ze heeft geen idee wat we zouden moeten doen. Dus gaan we naar de notaris om de hoek, Paco. Paco gooit er allerlei moeilijke voor ons onbegrijpelijk notariële termen tussendoor en herhaalt die luider als we hem vragen wat hij bedoelt. Stel je voor dat hij te begrijpelijk zou worden. Daarmee houdt hij zich dan natuurlijk niet meer aan de letterlijke strekking der wet. Paco is niet notaris geworden omdat hij zich daar niet letterlijk aan wil houden. Meestal, soms. Maar uiteindelijk wordt ons duidelijk dat er twee opties zijn:

1. We vragen een NIE aan, eventueel door ons in te schrijven op het adres in Sarabia. (Maar hoe zit het dan met Nederland? Schrijven we ons daar dan automatisch uit?)

2. Je maakt je aankoop tot een buitenlandse investering, maar die moet worden gemeld bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken, dus het duurt wel even voordat je daarvoor toestemming hebt.

Optie 1 is duidelijk handiger, alleen weten we nog steeds niet wáár we dat dan in vredesnaam moeten aanvragen. Dus bellen we met Edward, onze vooruitgeschoven post in Barcelona. Volgens hem moeten we bij de locale politie zijn. Dus gaan we naar de politie. Dat is je beste vriend zeggen ze, dus we zijn er al een paar keer eerder deze reis vrolijk binnen gelopen om de weg te vragen. Handig, want daarom kennen we nu de weg. Ze geven er D.N.I.'s uit, het SoFi-nummer voor Spanjaarden, iedere dag tussen 9 en 2. Dat wordt dus dinsdag. Maar hard hopen dat ze ook NIE's doen.

Dag 27

Dinsdag 26 september 2006

	45.443		
2x Busticket naar centrum, Oviedo		€ 0,85	
2x Busticket naar periferie, Oviedo		€ 0,85	
Aanbetaling 10% bij voorlopig koopcontract, El Acebo Inmobiliaria: € 1.200,-			
2 Glazen, El Cien, Mieres			€ 0,60
6 kopietjes (paspoort tbv NIE-aanvraag, NIE-formulier, voorlopig contract El Acebo) tabakswinkel tegenover El Acebo, Mieres			€ 0,54
Wildkampeerplek 16; opnieuw de aerea recreativa Rozamayor dichtbij Mieres			
Stand: € 240,- / € 270,-			
			€ 2,84 € 1.117,82

Opnieuw een hectische dag. We gaan eerst naar de locale politie in Mieres. Daar krijgen we van een vriendelijke snor Doorverwijzing 1 naar een andere policia local die vlak naast het gemeentehuis zit. Hier aangekomen gaan we via een mevrouw bij een loket. Doorverwijzing 2, naar het loket in kwestie. Hier worden we door ook weer een vriendelijke snor met Doorverwijzing 3 naar Oviedo gestuurd. Hij heeft het adres niet, maar we moeten bij de Comisario de Policia zijn, die zit vlakbij Hotel Reconquista. Aha, nou.

Wij als een speer naar Oviedo. We hebben opnieuw grote problemen met het vinden van een parkeerplaats en komen ergens in een verre buitenwijk terecht. Hier pakken we de bus naar het centrum. Na enig zoeken vinden we Hotel Reconquista en inderdaad zit het Hoofdcommissariaat van Politie daar om de hoek. Van een dienstdoende snor krijgen we Doorverwijzing 4 naar de Plaza de España 3, dat een eindje verderop ligt. We gaan op Plaza de España in een hardnekkig stilstaande lange rij staan. Na enige tijd schieten we een dienstdoende snor aan om te vragen of we in de juiste rij staan. Hij verwijst ons natuurlijk met Doorverwijzing 5 naar de entresuelo/tussenverdieping, een trap hoger. Na een tijdje krijgen we een hork te spreken die iedere zin met ¿vale? afsluit en steeds harder gaat praten als we het niet begrijpen. Zo doe je dat bij domme buitenlanders.

Hij drukt ons een papier in de handen, waarvoor we een moedeloos makende batterij aan papieren moeten meenemen. Als we verduidelijken dat we geen verklaring van onze huisbaas kunnen inleveren, omdat we nog een huis moeten komen, mummelt hij wat en beent weg. Verbaasd blijven we staan en omdat we nog geen antwoord hebben, blijven we koppig staan. Na 5 minuten komt de schreeuwer terug met een ander formulier, drukt dit ons in de handen, toetert iets over invullen, kopie paspoort en dan komt het. We moeten ook een waarborg/verklaring leveren van een fatsoenlijke en daartoe geëigende instantie die extra informatie kan verschaffen dat we daadwerkelijk gaan doen wat we zeggen te gaan doen. Als we erachter proberen te komen wat dat dan voor een instantie en verklaring moet zijn, leest hij de zin nog eens voor, eindigt met een laatste maal ¿vale? en laat ons alleen staan. O ja, morgen voor elfen terugkomen. Zucht, het is niet anders. En je voelt je zo een op en top aan de goden overgeleverde buitenlander tussen al die getergde Hispanics, Chinezen, en andere gelukzoekers. Eenmaal wonend in Spanje zal het wel veel vaker voorkomen.

Terug naar Mieres, naar makelaar Marie-Carmen. Zij heeft gelukkig haar huiswerk ook gedaan en heeft alle kadastrale bewijzen gekopieerd. In maart 2004 blijkt het nog voor hooguit een kwart van onze aankoopsprijs van eigenaar te zijn gewisseld. Nou kan het best zijn dat dat ergens in die familie van de één op de ander is overgegaan en logischerwijs betalen ze dan niet de hoofdprijs. Daar moet je alleen maar weer belasting over betalen. De eigendomsbewijzen zijn op zich in orde voor zover we kunnen beoordelen, dus ondanks eerdere voornemens om eerst de boel via SigPac op internet te controleren, vinden we het wel best. We hebben wat haast, omdat het morgen feestdag is in (alleen) Mieres, dus dan is ook de makelaar dicht. Het doet allemaal betrouwbaar aan, dus gaan we naar buiten om bij vier verschillende bankrekeningen het maximum van € 300,- te pinnen. In totaal leggen we dus 10% van de koopsom neer en tekenen we een voorlopig koopcontract. Daarin wordt Astrids naam als enige genoemd, omdat zij degene is die te zijner tijd terug gaat, om de boel definitief via de notaris te regelen. Hopelijk kan Astrid morgen in Oviedo het NIE-nummer aanvragen en wordt ze niet opnieuw weggestuurd met een verzoek om nieuwe informatie. Het idee is om over ongeveer 30 dagen, de tijd die het kost voordat het NIE-nummer wordt toegekend, contact met ze op op te nemen. Astrid zal vervolgens naar Oviedo reizen, per trein, vliegtuig of anderszins om de koop verder af te handelen en om eerst een Spaanse bankrekening te openen. Want zonder NIE-nummer geen Spaanse bankrekening. En zonder Spaanse bankrekening is het een buitenlandse transactie.

Dag 28

Woensdag 27 september 2006

45.514

2x Busticket naar centrum, Oviedo	€ 0,85				
2x2 Koffie, barretje Oviedo, vlakbij kantoor NIE		€ 4,20			
Boodschappen bij Lidl, Oviedo		€ 19,73			
2x Busticket naar periferie, Oviedo	€ 0,85				
Tanken bij Oviedo, 32,91 l. (km-stand 45.542)					
Verbruik: 1 op 8,17	€ 33,24				
Brood bij tankstation Oviedo		€ 0,65			
Sin plomo loodvervanger, tankstation Oviedo	€ 5,95				
Tanken ongeveer 50 km voor de Franse grens aan de tolgeweg, 32,86 l.					
Verbruik: 1 op 10,96	€ 32,43				
Wildkampeerplek 17; tussen Dax en Bordeaux, ergens in de uitgestrekte bossen van Les Landes					
Stand: € 255,- / € 285,-					

€ 97,90 € 1.215,72

Een wonderlijk voorspoedige dag. In alle vroegte staan we op om te kijken of we vanaf de heuvelrug bij aerea recreativa Rozamayor ten noordoosten van Sarabia, onze toekomstige woonplaats kunnen zien liggen. Dat lukt helaas niet, ook omdat we er ons niet voldoende de tijd voor gunnen. We moeten immers voor elven bij de NIE-verstrekende instantie in Oviedo zijn. Met de naar we hopen benodigde spullen rijden we naar Oviedo.

Natuurlijk hebben we weer moeite met het vinden van een parkeerplaats. Lastig hoor, als je een auto hebt die bijna een halve meter te hoog is voor de parkeergarages. We vinden pas een parkeerplek buiten de stadsgrenzen. Gelukkig zijn we al aardig thuis in het locale openbaar vervoernetwerk, dus we zijn snel in het centrum. Om 10:00 uur zijn we op de Plaza de España. Na drie kwartier worden we geholpen en vijf minuten later staan we verbijsterd weer buiten, in het bezit van 2 NIE-nummers.

De procedure is blijkbaar gewijzigd, waardoor de wachttijd van 30 naar 0 dagen is teruggebracht. De vrouw die ons helpt, vraagt niet eens naar de verklaring van een betrouwbare instantie. Maar die kopieën zijn we alsnog kwijt, als Astrid haar toch maar voor de volledigheid vraagt of ze ze niet hebben wil. Zonder enig commentaar grist ze de papieren uit onze handen en voegt ze ze bij het dossier. Helemaal verbijsterend wordt het als blijkt dat het invullen van ons Spaanse woonadres helemaal geen probleem blijkt te zijn, terwijl dat in ons hoofd een bijna net zo'n grote hobbel was als het vinden van een huis.

Wij stelden ons allerlei horrosenarios voor waarbij we ons tijdelijk bij een gemeente op een adres zouden moeten inschrijven, wat dan niet geaccepteerd zou worden door of de gemeente of de staat, waardoor we in een hopeloze catch 22 situatie terecht zouden komen: je wilt een huis in Spanje kopen, waarvoor je een NIE nodig hebt, maar je woont nog niet in Spanje, dus je kunt geen Spaans adres op het aanvraagformulier invullen, waardoor je aanvraag niet geldig is. Er zijn zelfs Nederlandse bedrijven in Spanje die je voor veel geld aan een NIE helpen, door je een nacht in een appartement onder te brengen, terwijl ze je voor die nacht bij de gemeente inschrijven. Maar niets blijkt minder nodig.

Voor de zekerheid hebben we ons toekomstige woonadres niet op het formulier gezet, waardoor de vrouw aan haar collega vraagt hoe dat eigenlijk moet bij mensen die nog niet in Spanje wonen. Och, zegt de man. Ieder geldig Spaans adres is eigenlijk wel goed, maar waarom zet je er niet hun toekomstige adres op? Net zo makkelijk. Met grote ogen kijken we elkaar aan. Als de vrouw alle gegevens in de computer heeft ingevoerd, komt er een A4 uit de printer rollen. We zijn in de veronderstelling dat we nu een soort van bewijs van inschrijving krijgen, maar als we de tekst goed lezen, blijkt dat dat het nummer al is. Breed grijnzend stappen we even later naar buiten, om bij een barretje om de hoek eindelijk onze eerste bakkie koffie van de dag te kunnen doen.

Door deze vlotte afhandeling staat er een nieuwe mogelijkheid voor ons open. We kunnen nu al een bankrekening openen, wat het zoveel makkelijker maakt om kalmjes aan het geld van Nederland naar de Spaanse rekening over te schrijven. Veel prettiger dan om dat pas te doen als Astrid opnieuw naar Spanje gaat om bij de notaris de definitieve handtekeningen te zetten. Wel bellen we eerst naar onze oude campingbazen Rob en Wieske voor advies over welke bank we moeten nemen. "Daar waar ze het aardigst tegen je zijn." Alle Spaanse banken vragen geld voor iedere handeling die je doet, dus dat maakt op zich niet zoveel uit. Daarom stappen we met onze verse NIE-nummers de eerste de beste bank binnen die we zien. De bank die we toch al het meest in Asturias zien: CajAstur. Na 40 minuten gemodder van de onberispelijke bankjuffrouw staan we met een Spaans bankrekeningnummer buiten.

Dit hadden we niet durven denken aan het begin van de dag. De horoscopus van de in de bus meegegriste Metro heeft het in ieder geval wel goed gezien: "TAURO, Aprovecha este día para solventar ciertos asuntos relacionados con cambios en el hogar. Bien en juegos de azar." / "STIER, Benut deze dag om een aantal dingen op te lossen die te maken hebben met veranderingen in het huishouden. Goed in kansspelen." Dat laatste hebben we maar niet geprobeerd. Je moet het geluk niet tarten.

We gaan terug naar Rozinante en vertrekken helemaal tevreden richting Nederland.

Dag 29

Donderdag 28 september 2006

46.065

Tanken in Bedenac op N10 tussen Bordeaux en Angoulême, 31,52 l.					
Verbruik: 1 op 10,25	€ 36,53				
Tanken in Theillay vlak boven Vierzon op N20, 34,05 l.					
Verbruik: 1 op 10,54	€ 42,91				
Wildkampeerplek 18; 30 km ten zuiden van Soissons, F.					
Stand: € 270,- / € 300,-					

€ 79,44 € 1.295,16

We rijden lang door, tot Thomas voorbij Parijs bijna op een dronken Fransman knalt, die op z'n dooie akkertje vlak voor onze auto de weg opdraait. Thomas verbrandt het laatste restje remmen, terwijl Rozinante gevaarlijk begint uit te breken. We worden bevestigd in ons vermoeden dat de man zo zat als een aap is, als hij bij ieder oplichtend verkeersbord bijna helemaal tot stilstand komt om het eens goed te bestuderen. Datzelfde doet hij als er een tegenligger op hem af komt. We blijven op veilige afstand en peinen er niet over in te halen. Gelukkig slaat hij af, een paar kilometer verderop.

En dan is ons geluk op, want Thomas wordt, naar Astrid denkt, geflitst. Barreuh. Daarmee stijgt de adrenaline tot aan onze haarwortels en besluiten we ergens 30 kilometer voor Soissons de bossen in te duiken om een potje eten in elkaar te draaien.

Dag 30

Vrijdag 29 september 2006

46.843

Tanken in Marle aan N2, F. 34,26 l.

Verbruik: 1 op 10,25

€ 42,10

Tankstation Marle, nieuw klein Michelinkaartje van Frankrijk

€ 2,50

2x Belgische friet + 1 bal gehakt, eerste frietkot over de grens in Mons/Bergen, België

€ 7,00

Tanken bij Nieuwegein op A2, 28,31 l.

Verbruik: 1 op 11,52

€ 38,37

2x Patatje oorlog + 2x frikadel speciaal + kroket, 't Zwarte Paard, Wapenveld

€ 7,20

€ 97,17 € 1.392,33

Bij Brussel begint ons steeds duidelijker een raar kloppend geluid ergens in de motor op te vallen. Bezorgd staan we een aantal malen stil om te onderzoeken waar het geluid vandaan komt, maar het wordt niet duidelijk. In Mons, waar we bij een ons welbekend frietkot een Belgisch frietje halen, denkt Astrid eraan dat Thomas iets over "ook nog even het oliepeil checken" heeft gezegd. Gelukkig dringt ze met succes aan, dat hij dat toch even doet voordat we verder rijden. Een half uur nadat Thomas het inderdaad te lage peil heeft opgehoogd, is het rare geluid verdwenen. Maar omdat we door dat geluid zo langzaam en constant rijden, halen we een nieuw zuinigheidsrecord: 1 op 11,50.

In Nederland is onze zelfredzaamheid uitgeput, als bij een chauffeurswissel op een parkeerplaats bij Breda de auto "helemaal niets meer doet". Het hele elektrische circuit is zo dood als een pier. Thomas ontdekt wel een loshangend draadje dat ergens onder de motor bungelt, maar omdat de bedrading één grote spaghetti is waarbij het volkomen onduidelijk is waar dat ene draadje nou naartoe moet, bellen we de ANWB. Een ontspannen oude rot neemt alle tijd voor ons en blijft veel langer dan zijn bazen hem geboden hebben, met ons kletsen.

We rijden door naar Wapenveld, om Astrids moeder te bezoeken, die herstelt van een zware operatie.

Dag 31

Zaterdag 30 september 2006

47.370

Kilometereindstand: 47.516

Afstand gereden Oviedo – Den Haag (minus Breda – Wapenveld – Den Haag; plus Breda – Den Haag = 310 – 70 → 240 km): 1.734 km

Totale afstand deze reis: 6.162 km

Afstand Sarabia – Den Haag vrijwel tolvrij: 1.740 km

Litenverbruik enkele reis: ± 157 l.

Gemiddeld verbruik, alleen van de heen en terugreis: 1 op 10,55

We zijn weer thuis.

Totalen

€ 719,26	€ 350,83	€ 168,46	€ 153,78	€ 44,91	€ 1.392,33
Reizen	Proviand	Slapen	Varia	Daggem.	Totaal

Wildsparen:
€ 270,00

Wildtotaal:
€ 300,00

Tot slot nog een overzicht van www.sigpac.es: